

Mit ír a Biblia?

Mit ír a Biblia az üdvösségről?	2
Mit ír a Biblia az imáról?	3
Mit ír a Biblia a munkáról?	4
Mit ír a Biblia a bűnről?	6
Mit ír a Biblia az Igéről?	7
Mit ír a Biblia Istenről?	8
Mit ír a Biblia a háláról és a hálaadásról?	9
Mit ír a Biblia a kísértésről?	10
Mit ír a Biblia az adakozásról?	10
Mit ír a Biblia a házasságról, a házastársakról?	11
Mit ír a Biblia a parancsolatokról?	13
Mit ír a Biblia a megbocsátásról?	14
Mit ír a Biblia a reménységről?	15
Mit ír a Biblia a válásról?	16
Mit ír a Biblia az örömről?	17
Mit ír a Biblia a beszédéről?	17
Mit ír a Biblia a kitartásról?	18
Mit ír a Biblia a hazugságról?	18
Mit ír a Biblia a engedelmességről?	19
Mit ír a Biblia a bizalomról?	19
Mit ír a Biblia Isten szeretetéről?	20
Mit ír a Biblia a horoszkópról?	22
Mit ír a Biblia a félelemről?	23

Mit ír a Biblia az üdvösségről?

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa. Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.” (Jn. 3.16-18)

„Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.” (Jn. 3.36)

„Bizony, bizony, mondom néktek: aki „Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. Bizony, bizony, mondom néktek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak. Mert ahogyan az Atyának van önmagában élete, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában. Sőt arra is adott neki hatalmat, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia.” (Jn. 5.24-27)

„Jézus azt mondta nekik: „Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha. De megmondtam nektek: láttatok ugyan engem, és mégsem hisztek. Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el; mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem. Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon. Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom őt az utolsó napon.”” (Jn. 6.35-40)

„Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem.”” (Jn. 6.51)

„Jézus ekkor ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”” (Jn. 11.25-26)

„Mert amikor még erőtleneke voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekéért. Hiszen még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk. Ha tehát már most megigazított minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól. Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltetett minket az Isten önmagával Fia halála által, akkor miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által. Sőt ezenkívül még dicsekszünk is az Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által részesültünk a megbékélés ajándékában.” (Róm. 5.6-11)

„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk. Az Írás is így szól: „Aki hisz őbenne, nem szégyenül meg.” Nincs különbség zsidó és görög között, mert mindenkinek ugyanaz az Ura, és ő bőkezű mindenkire, aki segítségül hívja; amint meg van írva: „Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül.”” (Róm. 10.9-13)

„Isten pedig ezt az igazságát most nyilvánvalóvá tette a Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség: a Krisztusban való hit által: A kéziratok egy része szerint: Jézus Krisztus hite által mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. Mert az Isten őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten

ugyanis az előbb elkövetett bűnöket elnézte türelme idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát: mert ahogyan ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz. Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés? Lehetetlenné vált. Milyen törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit „törvénye” által. Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.” (Róm. 3.22-28)

„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róm. 6.23)

„De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek! - és vele együtt feltámasztott, és a mennyek világába ültetett Krisztus Jézusért, hogy megmutassa az eljövendő korszakokban kegyelmének mérhetetlen gazdagságát irántunk való jóságából Krisztus Jézusban. Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef. 2.4-9)

„ha pedig kegyelemből van, akkor már nem cselekedetekért, mivel a kegyelem akkor már nem volna kegyelem.” Ha pedig kegyelemből van, akkor már nem cselekedetekért, mivel a kegyelem akkor már nem volna kegyelem: A kéziratok egy része hozzáteszi: Ha pedig cselekedetekért, akkor már nem kegyelemből, mivel a cselekedet akkor már nem volna cselekedet (Róm. 11.6)

„Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem. Én nem vetem el az Isten kegyelmét: mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.” (Gal. 2.20-21)

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róm. 8.38-39)

„A názáreti Jézust felkente az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek, mert az Isten volt vele. Mi pedig tanúi vagyunk mindannak, amit ő tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt azonban fára feszítve megölték; de az Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és megadta neki, hogy láthatóan megjelenjék; de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket előre kiválasztott erre az Isten: minékünk, akik együtt ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírása élőknak és holtaknak. Róla tesznek bizonyosságot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.” (Apcsel. 10.38-43)

„És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyágtétel. Aki nem hisz Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyágtételben, amellyel Isten bizonyosságot tesz Fiáról. abban megvan ez a bizonyágtétel: Más fordítási lehetőség: annak bizonyágtétele van önmagában Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.” (1 Jn. 5.10-12)

Mit ír a Biblia az imáról?

“Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcákon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. Te pedig, amikor imádkozol, menj

be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked." (Mt. 6:5-6)

"És amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket." (Mk. 11:25)

"Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének. Illés ugyanolyan ember volt mint mi, és a mikor buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt eső a földön három évig és hat hónapig. Azután ismét imádkozott, és az ég esőt adott és a föld meghozta termését." (Jk. 5:16-18)

"Áldjátok azokat, akik átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik bántalmaznak titeket." (Lk. 6:28)

"Ezért aki nyelveken szól, imádkozzék azért, hogy magyarázatot is tudjon adni." (1Kor. 14:13)

"Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet! Beteg-e valaki köztetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt, ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer." (Jk. 5:13-15)

"Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle." (Mt. 6:7-8)

"Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt." (Fil. 4:6)

"Az imádkozásban legyetek kitartóak és legyetek éberek: ne szűnjetek meg hálát adni." (Kol. 4:2)

Mit ír a Biblia a munkáról?

"Aki lustán dolgozik, elszegényedik, de a szorgalmas munka meggazdagít." (Péld. 10:4)

"Mert ahogyan a sok munka álommal jár, úgy a sok beszéd ostoba fecsegéssel." (Préd. 5:2)

"Felebarátodat ne zsákmányold ki, és ne rabold ki. A napszámos bére ne maradjon nálad másnap reggelig!" (3Móz. 19:13)

"Íme, a földjeiteket learató munkások bére, amelyet visszatartottatok, égre kiált, és az aratók panasa eljutott a Seregek Urának a fülébe." (Jak. 5:4)

"Az ember munkába indul, és dolgozik egészen estig." (Zsolt. 104:23)

"Aki lustán dolgozik, elszegényedik, de a szorgalmas munka meggazdagít." (Péld. 10:4)

"Szerez gyapjút és lent, és jókedvűen dolgozik kezével." (Péld. 31:13)

"Édesen alszik, aki dolgozik, akár keveset, akár sokat eszik; a gazdagot ellenben nem hagyja aludni a jóllakottság." (Prédikátor könyve 5:11)

"Egyik a másikat támogatja, és ezt mondják egymásnak: Légy erős! Biztatja a mester az ötvöst, aki simítókalapáccsal dolgozik az állón, és ezt mondja a forrasztásról: Jól van, meg kell erősíteni szegekkel, hogy ne mozogjon!" (Ézs. 44:6-7)

"A kovácsmester vésőt fogva dolgozik az izzó szénél. Pöröllével készíti a szobrot, erős karral dolgozik rajta. Ha megéhezik, elveszti erejét; ha nem iszik vizet, kimerül. A kovácsmester vésőt fogva dolgozik az izzó szénél. Pöröllével készíti a szobrot, erős karral dolgozik rajta. Ha megéhezik, elveszti erejét; ha nem iszik vizet, kimerül. Az ácsmester kifeszíti a mérőzsinórt, vörös krétával rajzol, majd gyaluval dolgozik, azután körzővel rajzol, és emberalakot készít, mint egy feldíszített embert, hogy házban lakjék. Cédrust vág ki, tölgyfát vagy cserfát választ, amelyet az erdő fái között nevelt, kőrisfát ültet, amelyet az eső nevel. Ez lesz az ember tüzelője, vesz belőle, hogy melegedjék, befűt, és kenyeret süt. De istent is csinál belőle, és leborul előtte; bálványszobrot készít, és imádja azt. Felét eltüzel, ennél a felénél pecsenyét süt, meg teszi a húst, és jóllakik; közben melegszik, és ezt mondja: De jól megmelegedtem, amíg néztem a tűz fényét! A fa többi részéből istent készít: bálványszobrot. Leborulva imádja, és így könyörög hozzá: Ments meg engem, mert te vagy az istenem! Nem tudnak és nem értenek semmit, mert szemük nem képes látni, és nincs eszük, nem értenek. Nem gondolja meg az ilyen ember, nem tudja és nem érti, hogy ezt mondaná: Felét eltüzeltem, kenyeret sütöttem parazsánál, húst is sütöttem, és megettem. A többi részéből utálatos bálványt csinállok, és egy fatuskót imádkok! Aki hamuban gyönyörködik, azt félrevezeti saját megcsalt szíve. Nem mentheti magát, és nem mondhatja ezt: Csak hazugságra támaszkodtam! Gondold meg, Jákób, mindezeket, mert te, Izráel, az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad!" (Ézs. 44:16-21)

"Sokat vetettetek, de keveset hordtatok be; esztek, de nem fogtok jóllakni; isztok, de nem fogtok megrészedni; ruházkodtok, de nem fogtok megmelegedni. Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná a pénzét. Így szól a Seregek URa: Gondoljátok meg, mi történik veletek! Menjetek föl a hegyre, hordjatok fát, és építsétek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! - mondja az ÚR. Sokra számítottatok, de csak kevés lett, és amit hazahordtatok, azt is elfűjtam. Ugyan miért? - így szól a Seregek URa. Azért, mert az én házam romokban hever, ti meg csak a magatok háza körül szorgoskodtok." (Hag. 1:6-9)

"Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik." (Zsolt. 37:5)

"Ujjongás és győzelem hangja zeng az igazak sátraiban: az ÚR jobbjá hatalmasan munkálkodik! Főlemelte jobbát az ÚR, az ÚR jobbjá hatalmasan munkálkodik!" (Zsolt. 118:15-16)

"Jézus így szólt hozzájuk: "Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom." (Jn. 5:17)

"Tehát az, aki a Lelket adja nektek, és hatalmas erővel munkálkodik közöttetek, vajon a törvény cselekedetei, vagy a hit ígéjének hallása által teszi-e ezt?" (Gal. 3:5)

"Ezért mi is szüntelenül hálát adunk az Istennek, hogy amikor hallgattátok az Istennek általunk hirdetett ígéjét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédéként, aminthogy valóban az, és annak ereje munkálkodik is bennetek, akik hisztek." (1Thessz. 2:13)

"A munkás önmagáért fáradozik, mert szája kényszeríti rá." (Péld. 16:26)

"Ekkor így szólt tanítványaihoz: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés:" (Mt. 9:37)

"Mert méltó a munkás a kenyérére." (Mt. 10:10)

"Így szólt hozzájuk: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába." (Lk. 10:2)

"Igyekezz kipróbált emberként megállni az Isten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szégyent, hanem helyesen fejtegeti az igazság ígéjét." (2Tim. 2:15)

Mit ír a Biblia a böjtről?

„Pedig ha ők betegek voltak, én zsákruhát öltöttem, böjttel gyötörtem magamat, újra meg újra szívből imádkoztam.” (Zsolt. 35:13)

„De még most is így szól az Úr: Térjetelek meg hozzám teljes szívvel, böjtölve, sírva és gyászolva!” (Jóel. 2:12)

„Miért böjtölünk - mondják -, ha te nem látod meg, miért gyötörjük magunkat, ha nem akarsz tudni róla? De hiszen ti a böjti napokon is megtaláljátok kedvteléseketeket, mert robotosaitokat hajszojátok. Hiszen pörölve és veszekedve böjtöltök, sőt bűnösen, ökölrel verekedve. Nem úgy böjtöltök, ahogyan ma illenék, nem úgy, hogy meghalljam hangotokat a magasságban. Ilyen az a böjt, amely nekem tetszik? Ilyen az a nap, melyen az ember a lelkét gyötri? Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákba öltözik, és hamut szór maga alá, azt nevezed böjtnak, és az Úr kedves napjának? Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény bujdosókat, ha mezítelent láatsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől! Akkor eljön világosságod, mint a hajnalhasadás, és hamar beheged a sebed. Igazságod jár előtted, és az Úr dicsősége lesz mögötted. Ha segítségül hívod az Urat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok! Ha majd senkire sem raksz jármot, nem mutogatsz ujjal, és nem beszélsz álnokul, ha kenyeret adsz az éhezőnek, és jól tartod a nyomorultat, akkor fölragyog a sötétben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli napfény.” (Ézs. 58:3-10)

„Tartsatok szent böjtöt, hirdessétek ki, hogy ünnep lesz! Gyűjtsétek össze a véneket, az ország minden lakóját Isteneteknek, az Úrnak a házába, és kiáltatok az Úrhoz!” (Jóel. 1:14)

„Ninive lakosai azonban hittek Istennek, böjtöt hirdettek, és zsákruhát öltött a város apraja-nagyja.” (Jón. 3:5)

„Ezt mondja a Seregek Ura: A negyedik, az ötödik, a hetedik és a tizedik hónapban tartott böjt vidám örvendezéssé és boldog ünneppé lesz Júda házában. Csak szeressétek az igazságot és a békességet!” (Zak. 8:19)

„Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett.” (Mt. 4:2)

„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. Amikor pedig te böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; és Atyád, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.” (Mt. 6:16-18)

„Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre.” (Mt. 17:21)

„János tanítványai és a farizeusok tartották a böjtöt. Odamentek Jézushoz, és így szóltak hozzá: „Miért böjtölnek János tanítványai és a farizeusok tanítványai, a te tanítványaid pedig miért nem böjtölnek?” Jézus ezt mondta nekik: „Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek. De eljön az a nap, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor azon a napon böjtölni fognak.” (Mk. 2:18-20)

„És már nyolcvannégy éve özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal.” (Lk. 2:37)

„Ők pedig ezt mondták neki: „János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, ugyanígy a farizeusok tanítványai is; a tied pedig esznek és isznak.” Erre Jézus így válaszolt: „Rávehetnétek-e a násznépet, hogy böjtöljön, amíg velük van a vőlegény? De jönnek majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, akkor azokban a napokban böjtölni fognak.” (Lk. 5:33-35)

“Egyszer, amikor ezek az Úrnak szolgáltak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: "Válasszátok ki nekem Barnabást és Saulat arra a munkára, amelyre elhívtam őket." Akkor böjtölés, imádkozás és kézzel való érintés után elbocsátották őket.” (ApCsel. 13:2-3)

“Miután pedig gyülekezetenként előjárókat választottak nekik, böjtölve és imádkozva az Úrnak ajánlották őket, akiben hittek.” (ApCsel. 14:23)

“Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben ártományok között, fáradozásban és veszélyben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben.” (2Kor. 11:26-27)

Mit ír a Biblia az Igéről?

“Semmit se tegyetek ahhoz az Igéhez, amelyet én parancsolok nektek, se el ne vegyetek abból! Tartsátok meg Isteneteknek, az Úrnak parancsolatait, amelyeket én parancsolok nektek.” (5Móz. 4:2)

“Prófétát támasztok nektek atyjukfiak közül, olyant, mint te. Az én Igéimet adom a szájába, ő pedig elmond nektek mindent, amit én parancsolok.” (5Móz. 18:18)

“Sőt inkább nagyon közel van hozzád az Ige, a szádban és a szívedben van, teljesítsd hát azt!” (5Móz. 30:14)

“Így szólt hozzájuk: Szívleljétek meg mindazokat az Igéket, amelyekkel ma intelek benneteket: fiaitoknak pedig parancsoljátok meg, hogy tartsák meg, és teljesítsék ennek a törvénynek minden Igéjét! Mert nem üres beszéd az számotokra, hanem életet jelent nektek.” (5Móz. 32:46-47)

“Nem tudok aludni a bánat miatt, erősíts meg engem Igéddel!” (Zsolt. 119:28)

“Látnak engem, és örülnek az istenfélők, mert Igédben reménykedem.” (Zsolt. 119:74)

“Aki megveti az Igét, eladósodik miatta, de aki tiszteli a parancsot, elnyeri jutalmát.” (Péld. 13:13)

“Aki megérti az Igét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az Úrban.” (Péld. 16:20)

“Azután kinyújtotta kezét az Úr, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az Úr: Én most a szádba adom Igéimet!” (Jer. 1:9)

“Az Úr pedig ezt mondta nekem: Jól látod, mert gondom van rá, hogy Igémet beteljesítsem.” (Jer. 1:12)

“Visszatértek őseik korábbi bűneihez, akik nem voltak hajlandók hallgatni Igémre, más isteneket követtek, és azokat tisztelték. Izráel és Júda háza megszegte a szövetséget, melyet őseikkel kötöttem.” (Jer. 11:10)

“Nem olyan-e az én Igém, mint a tűz - így szól az Úr -, vagy mint a sziklazúzó pöröly?” (Jer. 23:29)

“Amikor valaki hallja a mennyek országának Igéjét, és nem érti, eljön a gonosz, és elragadja azt, ami szívébe van vetve: ez olyan, mint akinél az útfélre hullott a mag. Akinél pedig sziklás talajra hullott, az hallja az Igét, és azonnal örömmel fogadja, de nem gyökerezik meg benne, ezért csak ideig való, s amint nyomorúság vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal eltántorodik. Akinél pedig tövises közé hullott, hallja az Igét, de e világ gondja és a gazdagság csábítása megfojtja az Igét, és nem hoz termést. Akinél pedig jó földbe hullott, az hallja és érti az Igét, és terem: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit.” (Mt. 13:19-24)

“Hirdesd az Igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással.” (2Tim. 4:2)

“Mert Isten Igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.” (Zsid. 4:12)

“Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott Igét, amely meg tudja tartani lelketeket.” (Jak. 1:21)

“Ha azt mondjuk, hogy nem vagyunk bűnösök, hazuggá tesszük őt, és nincs meg bennünk az ő Igéje.” (1Jn. 1:10)

Mit ír a Biblia Istenről?

“Aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent; mert Isten szeretet.” (1Jn. 4:8)

“Ábrahám pedig tamariskuszfákat ültetett Beérsebában, és segítségül hívta ott az Úrnak, az örökkévaló Istennek a nevét.” (2Móz. 21:33)

“És hallottam valami nagy sokaság hangját, mely mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna: "Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható!" (Jel. 19:6)

“Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó Isten!” (Zsolt. 90:2)

“A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre;” (2Tim. 3:16)

“Mindent rendeltetésének megfelelően készített az Úr, még a bűnöst is: a veszedelem napjára.” (Péld. 16:4)

“Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.” (1Jn. 4:9)

“Én, az Úr, nem változtam meg, de ti is Jákób fiai maradtatok!” (Mal. 3:6)

“Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk.” (1Jn. 4:12)

“Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása.” (Jak. 1:17)

“Tudd meg tehát, hogy a te Istened, az ÚR az Isten. Állhatatos Isten ő, aki hűségesen megtartja szövetségét ezer nemzedéken át is, azok iránt, akik szeretik őt és megtartják parancsolatait.” (5Móz. 7:9)

“Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek Ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban,” (ApCsel. 17:24)

“Nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből; hiszen ő ad mindenkinek életet, lehetet és mindent.” (ApCsel. 17:25)

“Mert én, az Úr vagyok a ti Istenetek, mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok!” (3Móz. 11:44)

“Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól,” (1Thessz. 4:3)

“Akkor Józsué ezt mondta a népnek: Nem tudjátok ti szolgálni az Urat, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő, nem tűri el hitszegéseiteket és vétkeiteket!” (Józs. 24:19)

“Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.” (Fil. 2:13)

“Hatalmas király vagy, szereted a jogosságot. Te állapítod meg, mi a helyes, te szolgáltatasz Jákóbnak jogot és igazságot.” (Zsolt. 99:4)

“Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségéteket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel a Krisztus Jézusban.” (Fil. 4:19)

Mit ír a Biblia a háláról és a hálaadásról?

“Most már hálát adok az ÚRnak. Ezért nevezte el őt Júdának.” (1Móz. 29:35)

“Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért!” (Zsolt. 42:6)

“Az imádkozásban legyetek kitartóak, és legyetek éberek: ne szűnjetek meg hálát adni.” (Kol. 4:2)

“Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat!” (Zsolt. 50:14)

“Hogyan is adhatnánk eléggé hálát Istennek értetek mindazért az örömért, amellyel megörvendeztetek minket a mi Istenünk előtt.” (1Thessz. 3:9)

“Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.” (Zsolt. 50:23)

“Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz. 5:18)

“Menjünk eléje hálaadással, ujjongjunk előtte énekszóval!” (Zsolt. 95:2)

“Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért.” (1Tim. 2:1)

“Menjetek be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!” (Zsolt. 100:4)

“Megteremttem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az ÚR: Meggyógyítom őt!” (Ézs. 57:19)

“Mert az Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, ha hálaadással élnek vele.” (1Tim. 4:4)

“Hálaének hangzik belőlük, örvendezők hangja. Megszaporítom őket, nem fogynak el, megbecsültekké teszem őket, nem lesznek lenézettek.” (Jer. 30:19)

“Elvették tehát a követ, Jézus pedig felemelte a tekintetét, és ezt mondta: "Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál.” (Jn. 11:41)

“De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!” (1Kor. 15:57)

“Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt.” (Fil. 4:6)

“A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljete szívetekben az Istennek.” (Kol. 3:16)

“Hálát adunk neked, Urunk, mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, hogy kezedbe vetted nagy hatalmat, és uralkodsz.” (Jel. 11:17)

Mit ír a Biblia a kísértésről?

„Jézus így válaszolt neki: „Megmondatott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.” (Lk. 4:12)

„Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” (1Kor. 10:13)

„Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél.” (Gal. 6:1)

„Ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában.” (Zsid. 3:8)

„Teljes örömmel tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.” (Jak. 1:2-3)

„Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknél.” (Jak. 1:12)

„Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszomorodtatok különféle kísértések között.” (1Pt. 1:6)

„Éppen így meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből, a gonoszokat pedig büntetések között tudja megtartani az ítélet napjára.” (2Pt. 2:9)

„És bocsásd meg a mi bűneinket, mert mi is megbocsátunk minden ellenünk vétkezőnek. És ne vígy minket kísértésbe.” (Lk. 11:4)

„Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlenségre.” (Mt. 26:41)

„Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntenek.” (1Tim. 6:9)

„Én tehát, mivel már nem győztem türelemmel, elküldtem hozzátok, hogy megtudjak valamit a hitetekről, nem kísértett-e meg titeket a kísértő, és nem lett-e hiábavalóvá a mi fáradozásunk.” (1Thessz. 3:5)

„A nép ismét perbe szállt Mózesrel, és azt mondta: Adj nekünk vizet, hogy ihassunk! Mózes pedig így felelt nekik: Miért szálltok perbe velem? Miért kísértitek az Urat?” (2Móz. 17:2)

„Ne kísérsétek Isteneteket, az Urat, ahogyan kísértettétek Masszában.” (5Móz. 6:16)

„A farizeusok és a szaduceusok odamentek, hogy kísérsék őt: kérték, hogy mutasson mennyei jelt nekik.” (Mt. 16:1)

„Jézus felismerve gonoszságukat, így szólt: „Mit kísértetek engem, képmutatók?” (Mt. 22:18)

„Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni.” (1Kor. 7:5)

Mit ír a Biblia az adakozásról?

„És örült a nép az önkéntes adakozásnak, mert tiszta szívvel, önként adakoztak az Úrnak. Dávid király is nagy örömmel örvendezett.” (1Krón. 29:9)

“Bőven adakozik a szegényeknek, igazsága örökre megmarad, hatalma dicsőségesen emelkedik.” (Zsolt. 112:9)

“Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak.” (2Kor. 8:3)

“Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert "a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor. 9:7)

“Kölcsönt kér a bűnös, és nem adja vissza, de az igaz könyörületes és adakozó.” (Zsolt. 37:21)

“A gazdagok tegyenek jót, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, adakozzanak szívesen, javaikat osszák meg másokkal.” (1Tim. 6:18)

“Aki könyörül a nincstelenen, az Úrnak ad kölcsön, mert ő megtéríti jótéteményét.” (Péld. 19:17)

“A restet megöli vágyakozása, mert nem akar dolgozni kezével; egész nap csak vágyakozik, az igaz pedig ad, és nem fukarkodik.” (Péld. 21:25-26)

“A jóságos tekintetű ember áldott lesz, mert ad kenyereből a nincstelennek.” (Péld. 22:9)

“Ha éhezik, aki gyűlöl téged, adj neki kenyeret, és ha szomjazik, adj neki vizet.” (Péld. 25:21)

“Nem fog szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt sok átok éri.” (Péld. 28:27)

Mit ír a Biblia a házasságról, a házastársakról?

“Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok!” (Jer. 29:6)

“A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje. A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni. Ezt pedig kedvezésképpen mondom, nem parancsként. Szeretném ugyanis, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; viszont mindenkinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől: kinek így, kinek amúgy. A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is. Ha azonban nem tudják magukat megtartóztatni, házasodjanak meg, mert jobb házasságban élni, mint égni. A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével. A férfi se bocsássa el a feleségét. A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el. És ha egy asszonynak hitetlen férje van, és ez kész vele élni, ne hagyja el a férjét. Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek. Ha pedig a hitetlen házastárs válni akar, váljék el, nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívott el minket az Isten, hogy békeességben éljünk. Mert mit tudod te, asszony, vajon megmentheted-e a férjedet? Vagy mit tudod te, férfi, vajon megmentheted-e a feleségedet? Egyébként mindenki éljen úgy, ahogy az Úr adta neki, ahogy az Isten elhívta: így rendelkezem minden más gyülekezetben is.” (1Kor. 7:2-17)

“Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.” (1Móz. 2:24)

“Mert a feltámadáskor nem nőülnek, férjhez sem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben.” (Mt. 22:30)

“Feleséghez vagy kötve? Ne keress válást. Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget. De ha megnősülsz, nem vétkezel, és ha férjhez megy a hajadon, nem vétkezik. Az ilyeneknek azonban gyötrelmük lesz a testben, én pedig szeretnélek ettől megkímélni titeket.” (1Kor. 7:27-28)

“Aki viszont megházasodott, az a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a feleségének; ezért élete megosztott. A nem férjes asszony és a hajadon az Úr dolgaival törődik, hogy szent legyen testében is, lelkében is, aki pedig férjhez ment, a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a férjének. Ezt pedig éppen a ti javatokra mondom, nem azért, hogy törbe csaljalak, hanem hogy feddhetetlenül élhessetek, és osztatlan szívvel ragaszkodjatok az Úrhoz. Ha pedig valaki azt gondolja, hogy tisztességtelenül bánik hajadon leányával, ha eljár felette az idő, és mégis hajadon marad, tegye meg, amit akar, nem vétkezik: adja férjhez. Aki azonban szilárd elhatározásra jutott, és a szükség nem kényszeríti, mert hatalma van saját kívánsága felett, és úgy döntött szívében, hogy jegyesét megőrzi: jól teszi. Azért, aki feleségül veszi jegyesét, az is jól teszi, de aki nem veszi feleségül, még jobban teszi. Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, szabadon férjhez mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban.” (1Kor. 7:33-39)

“Mert házasságtörők, vér tapad a kezükhöz; bálványaikkal követték el a házasságtörést, azoknak áldozták oda eledelül még a fiaikat is, akiket nekem szültek.” (Ezék. 23:37)

“Ezek tiltják a házasságot és bizonyos ételek élvezetét, amelyeket az Isten azért teremtett, hogy hálaadással éljenek velük a hívők és az igazság ismerői.” (1Tim. 4:3)

“Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házasságot legyen tiszta! A paráznákat és a házasságtörőket pedig ítéletével sújtja az Isten.” (Zsid. 13:4)

“Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, paráznaságok, lopások, gyilkosságok,” (Mk. 7:21)

“Mindnyájan házasságtörők. Olyanok, mint amikor a kemencét befűti a pékmester, de abbahagyja a tüzelést, míg a megdagasztott tészta meg nem kel.” (Hóseás könyve 7:4)

“Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjete: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok.” (1Kor. 6:9)

“Neveljék józanságra a fiatal asszonyokat, hogy ezek is szeressék a férjüket és gyermekeiket, és józanok, tiszták, háziasak, jók, férjük iránt engedelmesek legyenek, nehogy miattuk érje gyalázat Isten igéjét.” (Tit. 2:4-5)

“Például a férjes asszony is, amíg él a férje, hozzá van kötve a törvény szerint; de ha meghal a férfi, akkor fel van mentve a törvény hatálya alól, amely a férjéhez kötötte. Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz.” (Róm. 7:2-3)

“Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében. Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak; mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője is. De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben. Férfiak! Úgy szeressétek feleségeiteket, ahogyan Krisztus is szeretete az

egyházat, és önmagát adta érte, hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje, így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen. Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét az önmagát szereti. Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat, minthogy tagjai vagyunk testének. "A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté." (Ef. 5:21-31)

"Ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjetekeknek, ahogyan illik az Úrban. Ti férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk mogorvák." (Kol. 3:18-19)

"Azt akarom tehát, hogy a fiatalabb özvegyek menjenek férjhez, szüljenek gyermekeket, vezessenek háztartást, és ne adjanak semmi alkalmat az ellenségnek a gyalázkodásra." (1Tim. 5:14)

"Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjetekeknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is nyerje meg őket, felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre. Ne a külső dísz legyen a ti ékességetek, ne a hajfonogatás, arany ékszerek felrakása vagy különféle ruhák felöltése, hanem a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes az Isten előtt. Egykor a szent asszonyok is, akik az Istenben reménykedtek, így díszítették magukat: engedelmeskedtek férjüknek, ahogyan Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, és urának nevezte őt. Az ő leányai lettek, ha jót teszték, és ha nem félték semmiféle fenyegetéstől. És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljétek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllal, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökösársaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba." (1Pt. 3:1-7)

Mit ír a Biblia a parancsolatokról?

"Mert hallgatott Ábrahám a szavamra, és megtartotta a megtartandókat: parancsolataimat, rendelkezéseimet és utasításaimat." (1Móz. 26:5)

"Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az Úrnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek tart, figyelsz parancsolataira, és megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az Úr, vagyok a te gyógyítód." (2Móz. 15:26)

"Ha rendelkezéseim szerint éltek, és parancsaimat megtartjátok, és végrehajtatok azokat, akkor esőt adok a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét. Cséplészetek szüretig tart, és a szüret a vetésig tart. Jóllakásig ehetitek kenyereteket, és biztonságban lakhattok az országban. Békességet adok az országban; ha lefeküsztek, senki sem riaszt föl benneteket. Kipusztítom a vadállatokat az országból, és fegyverrel sem hatolnak be országotokba. Sőt ti üldözitek majd ellenségeiteket, és elhullanak fegyvereitek által. Közületek öten százat üldöznek, és százan tízezret üldöznek, és elhullanak ellenségeitek fegyvereitek által. Hozzátok fordulok, megszorítalak és megsokasítalak benneteket, és fenntartom szövetségemet veletek. Régit, tavalyi gabonát eszték, és a régit kihordjátok az új elől. Hajlékomat közétek helyezem, és nem utállak meg benneteket. Köztetek járok, és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek." (3Móz. 26:3-12)

"Csak nagyon vigyázzatok arra, hogy megtartsátok azt a parancsot és törvényt, amelyet Mózes, az ÚR szolgája parancsolt nektek: Szeressétek Isteneteket, az URat, és mindenben az ő útjain járjatok; tartsátok meg parancsolatait, ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljátok teljes szívvel és teljes lélekkel!" (Józs. 22:5)

“Vezess parancsolataid útján, mert abban gyönyörködöm. Add, hogy szívem intelmeidre hajoljon, ne a haszonlesésre!” (Zsolt. 119:35-36)

“Távozzatok tőlem, ti gonosztevők! Én megfogadom, Istenem, parancsolataidat.” (Zsolt. 119:115)

“Kinyitom számat és lihegek, úgy vágyódom parancsolataid után.” (Zsolt. 119:131)

“A bölcs szívű megfogadja a parancsokat, a bolond beszédű pedig elbukik.” (Péld. 10:8)

“Tehát ha valaki a legkisebb parancsolatok közül akár csak egyet is eltöröl, és úgy tanítja az embereket, az a legkisebb lesz a mennyek országában; ha pedig valaki ezeket megtartja és tanítja, nagy lesz az a mennyek országában.” (Mt. 5:19)

“Ekkor odament az írástudók közül egy, aki hallotta őket vitázni, és mivel tudta, hogy Jézus jól megfelelt nekik, megkérdezte tőle: "Melyik a legfőbb az összes parancsolat közül?" Jézus így válaszolt: "A legfőbb ez: Halljad, Izráel, az Úr, a mi Istenünk, egy Úr, és szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. A második ez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincsen más, ezeknél nagyobb parancsolat.” (Mk. 12:28-31)

“Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” (Jn. 13:34)

“Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat.” (Jn. 14:15)

“Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.” (Jn. 15:10)

“Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.” (Jn. 15:12-13)

“A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi, egyedül Isten parancsolatainak a megtartása fontos.” (1Kor. 7:19)

“És abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha megtartjuk az ő parancsolatait.” (1Jn. 2:3)

“Az ő parancsolata pedig az, hogy higgyünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, ahogyan erre parancsolatot adott nekünk.” (1Jn. 3:23)

“Itt van helye a szentek állhatatosságának, akik megtartják az Isten parancsait és a Jézus hitét.” (Jel. 14:12)

Mit ír a Biblia a megbocsátásról?

“Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az ÚRhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézs. 55:7)

“És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.” (Mt. 6:12)

“Megtartja szeretetét ezerízig, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétket. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiaikat és a fiak fiait harmad- és negyedízig.” (2Móz. 34:7)

“Boldog, akinek hűtlensége megbocsátott, vétke eltöröltetett.” (Zsolt. 32:1)

“Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve,

hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, a tenger mélyére dobja minden vétünköt!” (Mik. 7:18)

“...az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani a földön...” (Mk. 2:10)

“Boldogok, akiknek megbocsáttattak törvényszegéseik, és akiknek elfedeztettek bűneik.” (Róm. 4:7)

“Megvallottam neked vétkeket, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem.” (Zsolt. 32:5)

“Írok nektek, gyermekek, mert megbocsáttattak bűneitek az ő nevéért.” (1Jn. 2:12)

“Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.” (Kol. 3:13)

Mit ír a Biblia a reménységről?

“Mert te vagy, Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodalomom ifjúkorom óta.” (Zsolt. 71:5)

“A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.” (Zsid. 11:1)

“Megszabadítja szájuk fegyverétől, az erős kezéből a szegényt. Így lesz reménysége a nincstelennek, a csalárdság pedig elnémul.” (Jób. 5:15-16)

“Az igazak várakozása örömmé fordul, de a bűnösök reménysége semmivé lesz.” (Péld. 10:28)

“Reménykedhetsz a jövőben - így szól az Úr -, mert visszatérnek fiaid hazájukba.” (Jer. 31:17)

“Így járnak, akik elfeledkeznek Istenről, az elvetemültek reménysége elvész.” (Jób. 8:13)

“Még a fának is van reménysége: ha kivágják, újból kihajt, és nem fogynak el hajtásai.” (Jób. 14:7)

“De nem csak ezzel dicsekszünk, hanem a megpróbáltatásokkal is, mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot. Az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.” (Róm. 5:3-5)

“Ha reménységemet aranyba vettem, és azt gondoltam, hogy csak a színaranyban bízhatom... ez is bírak elé való bűn volna, mert megtagadtam volna az Istent odafönn.” (Jób. 31:24,28)

“A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békeséggel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.” (Róm. 15:13)

“Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg.” (2Thessz. 2:16)

“Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre.” (1Pt. 1:3)

“Mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.” (Tit. 2:13)

“Akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek Istenbe vetett reménység is legyen.” (1Pt. 1:21)

Mit ír a Biblia a válásról?

“Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassa.” (Mt. 19:6)

“Erre azt mondták neki: "Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon válólevelet neki? Jézus így válaszolt nekik: "Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt. Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő." Erre azt mondták neki: "Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon válólevelet neki?" (Mt. 19:7-9)

“Megmondattott ez is: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt.” (Mt. 5:31-32)

Azok ezt mondták: "Mózes megengedte a válólevél írását és az elbocsátást." Jézus erre így szólt hozzájuk: "Szívetek keménysége miatt írta nektek Mózes ezt a parancsolatot." (Mk. 10:4-5)

“Ő ezt mondta nekik: "Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el feleségül, házasságtörést követ el ellene, és ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el." (Mk. 10:11-12)

“Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassa." Otthon ismét megkérdezték őt erről a tanítványai. Ő ezt mondta nekik: "Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el feleségül, házasságtörést követ el ellene, és ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el." (Mk. 10:9-12)

“A házásoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével. A férfi se bocsássa el a feleségét. A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el. És ha egy asszonynak hitetlen férje van, és ez kész vele élni, ne hagyja el a férjét. Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek. Ha pedig a hitetlen házastárs válni akar, válják el, nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívtok el minket az Isten, hogy békességben éljünk. Mert mit tudod te, asszony, vajon megmentheted-e a férjedet? Vagy mit tudod te, férfi, vajon megmentheted-e a feleségedet?” (1Kor. 7:10-16)

“Feleséghez vagy kötve? Ne keress válást.” (1Kor. 7:27)

“Ha valaki feleségül vesz egy lányt, és férje lesz annak, de később nem találja kedvére valónak, mert valami ellenszenveset talál benne, akkor írjon válólevelet, adja azt az asszony kezébe, és úgy küldje el a házából. Ha az elmegy a házából, és egy másik emberhez megy feleségül, de a másik férj is meggyűlöli, válólevelet ír neki, a kezébe adja, és elküldi a házából, vagy ha meghal a második férj, aki feleségül vette, akkor nem veheti újra feleségül az első férje, aki elküldte őt, mert az ő számára tisztátalanná vált az asszony. Utálatos dolog az ilyen az ÚR előtt. Ne kövess el ilyen vétket azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül!” (5Móz. 24:1-4)

Mit ír a Biblia az örömről?

„Bővülködővé tesz Istened, az Úr kezéd minden munkájában, méhed gyümölcsében, állataid ivadékaiban és földed termésében. Mert újra öröme telik az Úrnak abban, hogy jót tegyen veled, ahogyan öröme telt atyáidban.” (5Móz. 30:9)

„Nagyobb örömet adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk.” (Zsolt. 4:8)

„Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, ezért kent fel téged társaid közül Isten, a te Istened öröm olajával.” (Zsolt. 45:8)

„Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.” (Zsolt. 51:10)

„Az igazak várapozása öröme forduló, de a bűnösök reménysége semmivé lesz.” (Péld. 10:28)

„Ha majd látod, öröme derülsz, repesve tágul a szíved” (Ézs. 60:5)

„Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.” (Zof. 3:17)

„Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szükségük megtérésre.” (Lk. 15:7)

„Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljessé legyen.” (Jn. 15:11)

„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek.” (Pál levele a filippiekhez 4:4)

„Teljes öröme tartásatok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.” (Jak. 1:2)

Mit ír a Biblia a beszédről?

„A sok beszédnél elkerülhetetlen a tévedés, de az eszes ember vigyáz a beszédre.” (Péld. 10:19)

„A bolond szájából gőg sarjad, de a bölcséket megőrzi ajkuk.” (Péld. 14:3)

„A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.” (Péld. 15:1)

„Örül az ember, ha válaszolni tud, és milyen jó az idején mondott szó!” (Péld. 15:23)

„Utálatosak az Úr előtt a gonosz gondolatok, de tiszták a kedves szavak.” (Péld. 15:26)

„Nem illik a bolondhoz a választékos beszéd, de az előkelőhöz sem a hazug beszéd.” (Péld. 17:7)

„A tudós ember takarékoskodik beszédeivel, és aki értelmes, az higgadt lelkű.” (Péld. 17:27)

„Senki meg ne tévesszen titeket üres beszédével, hiszen éppen ezekért sújtja Isten haragja az engedetlenség fiait.” (Ef. 5:6)

„Mély víz az ember szájának a beszéde, áradó patak, bölcsesség forrása.” (Péld. 18:4)

„De mondom nektek, hogy minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján: mert szavaid alapján mentenek fel, és szavaid alapján marasztalnak el téged.” (Mt. 12:36-37)

„Türelemmel a fejedelmet is rá lehet beszélni, és a szelíd szó a csökönységét is megtöri.” (Péld. 25:15)

„Semmiféle bomlasztó beszéd ne jöjjön ki a szátokon, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják.” (Ef. 4:29)

Mit ír a Biblia a kitartásról?

A Biblia a "kitartás" kifejezésre a régebbi "állhatatos" szót is használja.)

„De abban légy állhatatos, hogy vért ne egyél, mert a vér lélek. Ne egyél lelket a hússal együtt.” (5Móz. 12:23)

„Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknak.” (Jak. 1:12)

„De aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.” (Mt. 24:13)

„A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.” (Róm. 12:12)

„Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében, és az imádkozásban.” (ApCsel. 2:42)

„Az imádkozásban legyetek kitartóak, és legyetek éberek: ne szűnjetek meg hálát adni.” (Kol. 4:2)

„Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlant.” (Zsid. 11:27)

„Azoknak, akik állhatatosan jót cselekedve törekcsenek dicsőségre, megbecsülésre és hallhatatlanságra, örök életet ad.” (Róm. 2:7)

„Az Úr pedig irányítsa szíveteket az Isten szeretetére és a Krisztus állhatatosságára.” (2Thessz. 3:5)

Mit ír a Biblia a hazugságról?

„Ne lopjatok, ne hazudjatok, és senki se csalja meg honfitársát!” (3Móz. 19:11)

„Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?” (4Móz. 23:19)

„Elpusztítod a hazudozókat; a vérszomjas és az álnok embert utálja az Úr.” (Zsolt. 5:7)

„Uram, ments meg engem a hazug ajaktól és a csalárd nyelvtől!” (Zsolt. 120:2)

„Nem marad büntetlen a hamis tanú, és elpusztul, aki hazugságot beszél.” (Péld. 19:9)

„Amit az embertől megkívánnak az a hűség, ezért jobb a szegény ember a hazugnál.” (Péld. 19:22)

„Ne tégy hozzá szavaidhoz semmit, mert megcáfol, és hazugságban maradsz!” (Péld. 30:6)

„Óvj meg a hiábavaló és hazug beszédteől!” (Péld. 30:8)

„Ti atyátoktól, az ördögtől származtok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni! Embergylkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor a hazugságot szólja, a magáéteől szól, mert hazug és a hazugság atyja.” (Jn. 8:44)

“Ezért tehát vessétek le a hazugságot, és mondjatok igazat, mindenki a felebarátjának, mivelhogy tagjai vagyunk egymásnak.” (Ef. 4:25)

“Ne hazudjatok egymásnak, mert levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt.” (Kol. 3:9)

“Ha valaki azt mondja: "Szeretem Istent", a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti az Istent, akit nem lát.” (1Jn. 4:20)

“De a gyáváknak, és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban; ez a második halál.” (Jel. 21:8)

Mit ír a Biblia a engedelmességről?

“Ha engedelmesen hallgattok parancsaimra, amelyeket ma parancsolok nektek, ha szeretni fogjátok Isteneteket, az Urat, ha teljes szívvel és teljes lélekkel szolgáljátok őt, akkor esőt adok földetekre a maga idejében, korai és késői esőt, és betakaríthatod a gabonádat, mustodat és olajadat. Adok fűvet a meződre állataidnak, és te is ehetsz, és jóllakhatsz.” (5Móz. 11:13-15)

“Engedelmeskedjete egymásnak Krisztus félelmében.” (Efézusiakhoz írt levél 5:21)

“Nem tudjátok, hogyha valakinek átadjátok magatokat szolgálai engedelmességre, akkor engedelmességre kötelezett szolgálai vagytok annak, mégpedig vagy a bűn szolgálai a halálra, vagy az engedelmesség szolgálai az igazságra?” (Róm. 6:16)

“Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalmasságoknak, mert nincs hatalom mástól, mint Istentől, ami hatalom pedig van, az az Istentől rendeltetett.” (Róm. 13:1)

“Engedelmeskedjete minden emberi rendnek az Úrért, akár a királynak, mint a legfőbb hatalomnak, akár a helytartóknak, mint akiket ő küld a gonosztevők megbüntetésére és a jót cselekvők megdicsérésére.” (1Pt. 2:13-14)

“Ugyanígy ti asszonyok, engedelmeskedjete férjetekeknek, hogyha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, felesége magaviselete szavak nélkül is nyerje meg őket, felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre.” (1Pt. 3:1-2)

“Ugyanúgy ti ifjabbak; engedelmeskedjete az idősebbeknek, egymás iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak, mert az Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.” (1Pt. 5:5)

“Akkor ezt mondja Sámuel: Talán ugyanúgy tetszik az Úrnak az égő- és a véres áldozat, mint az engedelmesség az Úr szava iránt? Bizony többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!” (1Sám. 15:22)

“Engedelmességedben bízva írok neked, mert tudom, hogy többet is megteszel annál, amit mondok.” (Fil. 1:21)

Mit ír a Biblia a bizalomról?

“Légy bizalommal Istenhez, békülj meg vele, mert ennek jó eredménye lesz.” (Jób. 22:21)

“Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevéssenek ki ellenségeim!” (Zsolt. 25:2)

“Bízzál az Úrban és tégy jót, akkor az országban lakhatsz és biztonságban élhatsz.” (Zsolt. 37:3)

„Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért!” (Zsolt. 42:6)

„Istenben, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!” (Zsolt. 56:5)

„Bízd az Úrra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid.” (Péld. 16:3)

„Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.” (Zsolt. 37:5)

„Íme, Isten az én szabadítóm, bízom, és nem rettegek, mert erőm és énekem az Úr, megszabadított engem.” (Ézs. 12:2)

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.” (Ézs. 40:31)

Mit ír a Biblia Isten szeretetéről?

„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn. 3:16)

„...mert Isten szeretet. Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.” (1Jn. 4:8-9)

„Aki befogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat.” (Jn. 14:21)

„Hanem maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettek engem és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem.” (Jn. 16:27)

„Mert akit szeret az Úr, megdorgálja, de mint apa a fiát, aki kedvel.” (Péld. 3:12)

„És mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.” (1Jn. 4:16)

„Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálnak engem, akik keresnek.” (Péld. 8:17)

„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn. 3:16)

„Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeresük egymást.” (1Jn. 4:10-11)

„Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.” (1Jn. 4:19)

„Aki pedig megtartja az ő igéjét abban igazán teljessé lett az Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk.” (1Jn. 2:5)

„Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.” (1Jn. 2:15)

„Akkor Józsué ezt mondta a népnek: Nem tudjátok ti szolgálni az Urat, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő, nem tűri el hitszegéseiteket és vétkeiteket!” (Józs. 24.19)

„Mily drága a te szereteted, Istenem! Szárnyad árnyékába menekülnek az emberek.” (Zsolt. 36.8)

„Mit dicsekszel gonoszsgóddal, te nagy hős? Hiszen Isten szeretete mindig megmarad!” (Zsolt. 52.3)

„Pedig te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszú a türelmed, nagy a szereteted és hűséged.” (Zsolt. 86.15)

„Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk. Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt. Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket. Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az ÚR az istenfélőkhöz.” (Zsolt. 103.10-13)

„Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart szeretete!” (Zsolt. 136.2)

„De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívvel, böjtölve, sírva és gyászolva! Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat, úgy térjete meg Istenetekhez, az Úrhoz! Mert kegyelmes és irgalmas ő, türelme hosszú, szeretete nagy, és megbánja, még ha veszedelmet hoz is.” (Jóel. 2.12-13)

„Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.” (Zof. 3.17)

„Azon a napon az én nevemben kértek, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek, hanem maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettek engem, és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem.” (Jn. 16.26-27)

„Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.” (Róm. 5.8)

„De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róm. 8.37-39)

„Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem. Én nem vetem el az Isten kegyelmét: mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.” (Gal. 2.20-21)

„De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek! - és vele együtt feltámasztott, és a mennyek világába ültetett Krisztus Jézusért, hogy megmutassa az eljövendő korszakokban kegyelmének mérhetetlen gazdagságát irántunk való jóságából Krisztus Jézusban. Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töltetek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.” (Ef. 2.4-10)

„hogy a Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység; és így megismerjétek Krisztusnak minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy teljességre jussatok, az Isten mindent átfogó teljességéig.” (Ef. 3.17-19)

„Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljete szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándéku, az Istennek kedves illatként.”” (Ef. 5.1-2)

„Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben.” (2 Thessz. 2.16-17)

„Ezért emlékeztetek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely kezeim rád tétele által van benned. Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2 Tim. 1.6-7)

„Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent; mert Isten szeretet. Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást. Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk. „lett teljessé” - más értelmezés szerint: „célhoz ért” Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk. És mi láttuk, és mi teszünk bizonyosságot arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül. Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban Isten marad, ő pedig Istenben; és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne. Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban. A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben. Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is. Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született, és aki szereti azt, aki szülte, azt is szereti, aki attól született. Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent, és megtartjuk az ő parancsolatait. Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek. Mert minden, ami Istentől született, legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?” (1 Jn. 4.7-1 Jn. 5.5)

Mit ír a Biblia a horoszkópról?

A Biblia nem használja sehol a horoszkóp kifejezést. Helyette a jövendőmondás szót használja.)

“Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jövendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az Úr vagyok a ti Istenetek!” (3Móz. 19:31)

“Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát, vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló, vagy igéző! Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottól tudakozódó. Mert utálatos az Úr előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, az Úr. Légy feddhetetlen Istened, az Úr előtt!” (5Móz. 18:10-13)

“...Saul pedig eltávolította az országból a halottidézőket és jövendőmondókat.” (1Sám. 28:3)

“Ha majd azt mondják nektek, hogy forduljatok a halottidézőkhöz és jövendőmondókhoz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljétek: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A halottakhoz kell fordulni az élő helyett? A törvényre és intelemre figyeljétek! Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője.” (Ézs. 8:19-20)

„Hiszen hiábavaló látomást láttatok és hazug jóslatokat mondtatok, amikor azt mondogattátok, hogy „így szól az Úr”, pedig én nem is beszéltem.” (Ezék. 13:7)

„Történt pedig egyszer, hogy amikor az imádkozás helyére mentünk, egy szolgálóleány jött velünk szembe, akiben a jövőmondó lélek volt s jóslásával nagy hasznot hajtott gazdáinak.” (ApCsel. 16:16)

Mit ír a Biblia a félelemről?

„A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé s szeretetben.” (1Jn. 4:18)

„Azon az éjszakán megjelent neki az Úr és ezt mondta: „Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene. Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak téged, megsokasítom utódaidat, szolgálámért, Ábrahámért!” (1Móz. 26:24)

„Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy.” (Zsolt. 23:4)

„Ha félek is, benned bízom! Istenben, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?” (Zsolt. 56:4-5)

„Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól. Ha ezren esnek is el melletted és tízezen jobbod felől, téged akkor sem ér el.” (Zsolt. 91:5-7)

„Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?” (Zsolt. 118:6)

„Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt győzelmes jobбомmal támogatlak.” (Ézs. 41:10)

„De most így szól az Úr, a te teremtd, Jákób, a te formálód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vízen kelsz át én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg.” (Ézs. 43:1-2)

„Hallgassatok rám, akik ismeritek az igazságot, népem, mely szívébe zárta tanításomat! Ne féljete az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól ne rendüljete meg!” (Ézs. 51:7)

„Utadon biztonságban jársz, és lábadat nem ütöd meg. Ha lefekszel, nem rettensz fel, hanem fekszel, és édesen alszol. Nem kell félned a hirtelen felrettenéstől, sem attól, hogy viharként rád törnek a bűnösök.” (Péld. 3:23-25)

„Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az Úrban bízik, az oltalmat talál.” (Péld. 29:25)

„Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá Atya!” (Róm. 8:15)

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim. 1:7)

„Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennára. Ugye a verébnak párja egy fillér, és egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudtán kívül? Nektek pedig még a hajatok szálai is mind számon vannak tartva. Ne féljete ti sok verébnél értékesebbek vagytok.” (Mt. 10:28-31)

„Amikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta neki: „Ne félj csak higgy és meggyógyul.” (Lk. 8:50)

„És amikor háborúk zaját és lázadások hírét halljátok, ne rettenjete meg, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de nem jön mindjárt a vég.” (Lk. 21:9)